

eller 4 Aar. Da Forholdene imidlertid kan gøre det ønskeligt — saaledes f. Eks. indenfor Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse —, at der gives Adgang til at udvide Aarrækken til 5, idet man ellers tvinges til at udelukke Medlemmer, om hvis Arbejdsvilje der ikke er Grund til at nære Tvivl, og som heller ikke kan karakteriseres som Sæsonarbejdere, fra Understøttelse, foreslaar man — i Forslagets § 21, Stk. 2 —, at Tidsrummet i Vedtægten kan sættes fra 3—5 Aar.

Ved Loven af 1920 gennemførtes det endvidere, at et Medlem, der havde opbrugt sin Understøttelse, — foruden at betale Bidrag i 12 Maaneder uden at have Adgang til Understøttelse af Kassen — skulde have haft Arbejde i mindst 26 Uger indenfor de paagældende 12 Maaneder, inden hans Understøttelsesret indtraadte paa ny.

Denne Bestemmelse, der herefter har været indeholdt i de følgende Arbejdsløshedslove, er efter Ministeriets Mening imidlertid mindre rimelig netop i denne Forbindelse, thi et Medlem af en Arbejdsløshedskasse bør paa ethvert Tidspunkt gennem Ydelse af et vist Arbejde godtgøre, dels at han er arbejdsvillig, dels at han skaffer sig Udkommet ved Arbejde som Lønarbejder indenfor vedkommende Fag. Der er imidlertid næppe nogen særlig Berettigelse for at rejse Kravet om Arbejdspræstation netop i Forbindelse med hans Opbrug af Understøttelse, og man har derfor foreslaaet den paagældende Bestemmelse slettet her, idet vedkommende arbejdsløse kun bør være undergivet de almindelige, i Forslagets § 18, Stk. 4 og 5, indeholdte Krav om Ydelse af Arbejde.

Til § 22.

Svarer til den nugældende Lovs § 19, saaledes som denne er ændret ved Lov af 9. November 1928. Jfr. endvidere Lov Nr. 124 af 4. April 1928.

Den første Arbejdsløshedslov af 9. April 1907 indeholdt ingen Bestemmelser om særlige Foranstaltninger til Understøttelse af arbejdsløse i Tider med ekstraordinær Arbejdsløshed.

Under den Byggekrise, der indtraadte i Aaret 1908, og som igennem flere Aar skabte en efter de daværende Forhold betydelig Arbejdsløshed i København, maatte man da hjælpe sig med Lejlighedslove, jfr. Lovene af 27. Maj 1908, 1. April 1909, 8. Maj 1909 og 16. April 1910.

Ved Arbejdsløshedslovens Revision i 1914 indførte man imidlertid i Loven — jfr. dennes § 16 — en Bestemmelse, hvorefter

en Arbejdsløshedskasse var berettiget til at oprette en særlig Fond, der ikke maatte anvendes til Dækning af Kassens ordinære Understøttelser, men af hvis Midler der under ekstraordinær Arbejdsløshed kunde udredes Understøttelser udover det i Kassens Vedtægt fastsatte Dageantal. Der ydedes af Stat og Kommuner særlige Tilskud til en saadan Fond, svarende til henholdsvis Halvdelen af det Beløb, der aarlig blev henlagt af Medlemsbidragene til Fonden, og til en Trediedel af de ubemidlede nydende Medlemmers Bidrag.

Under Arbejdsløshedskrisen fra Sommeren 1917 indtil Begyndelsen af Aaret 1920 gennemførtes der ved Lejlighedslove en Række overordentlige Foranstaltninger til Hjælp for de arbejdsløse.

Arbejdsløshedsloven af 5. Januar 1920 opretholdt den ved Loven af 8. April 1914 gennemførte Ordning med Adgang for Kasserne til at oprette Krisefonds.

Ved Arbejdsløshedsloven af 22. December 1921 oprettede man Arbejdsløshedsfonden for derved at „tilvejebringe en ny og mere fast Ordning med Hensyn til de Foranstaltninger, som skulde træffes i Anledning af ekstraordinær Arbejdsløshed“. Den saaledes tilvejebragte Ordning, hvorved der under ekstraordinær Arbejdsløshed indenfor et Fag ydedes de arbejdsløse fortsat Hjælp og Tillægshjælp til den ordinære og den fortsatte Hjælp, bestod herefter, indtil Loven af 1. Juli 1927 afskaffede den fra 1. Oktober s. A. at regne.

Til Erstatning for den ophørte ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fik Kasserne gennem Bestemmelser i Lovens § 19 Adgang til at oprette Krisefonds, hvoraf der under ekstraordinær stor Arbejdsløshed indenfor Kassens Omraade kan udredes indtil 70 Dages Understøttelse — med to Trediedele af den daglige ordinære Understøttelse — udover det i Vedtægterne fastsatte Dageantal. Stat og Kommune yder Tilskud til disse Krisefonds i samme Omfang som til den ordinære Forsikring; desuden ydes der af Arbejdsløshedsfonden et særligt Tilskud paa indtil 25 pCt. af Medlemsbidragene.

De paagældende Bestemmelser blev imidlertid kun benyttet i meget ringe Udstrækning, idet kun 3 Arbejdsløshedskasser: Metalarbejdernes, Gørtlere og Metalarbejdernes og Skibstømrernes Kasser oprettede Krisefonds.

Naar ikke flere Kasser gik til Oprettelsen af Krisefonds, var Grunden hertil, dels at Reglerne for, hvornaar Krisefonden kunde træde i Virksomhed, satte meget